

### บทที่ 3

#### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาเพื่อหาความสัมพันธ์ (Descriptive correlation research design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สมรรถนะแห่งตน การสนับสนุนทางสังคม ภาวะซึมเศร้า และความสามารถในการทำหน้าที่ทางด้านร่างกายของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจ

#### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

##### ประชากร

ประชากรที่ศึกษา คือ ผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายที่ได้รับการผ่าตัดทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจ ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ที่มารับบริการคลินิกศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลราชวิถี จำนวน 291 ราย (สมาคมศัลยแพทย์ทรวงอกแห่งประเทศไทย, 2554)

##### กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายที่ได้รับการผ่าตัดทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจ ที่มารับบริการระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด ดังนี้

1. แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นโรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย ที่ได้รับการรักษาด้วยวิธีการผ่าตัดทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจ
2. ผู้ป่วยได้รับการผ่าตัดทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจนานมากกว่า 6 เดือนขึ้นไป
3. ไม่มีอาการและอาการแสดงของภาวะหัวใจล้มเหลว หรืออาการเจ็บหน้าอกที่ควบคุมไม่ได้
4. สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ดี
5. ยินดีเข้าร่วมในการวิจัย

การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยคัดเลือกตัวอย่างที่ศึกษาโดยสืบค้นแฟ้มประวัติผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจนานมากกว่า 6 เดือนขึ้นไป ที่หน้าห้องตรวจศัลยกรรมหัวใจและทรวงอกของ โรงพยาบาลราชวิถี ทุกวันพุธ วันพฤหัสบดี และวันศุกร์ตั้งแต่เวลา 8.00-11.00 น. เพื่อคัดเลือกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด และดำเนินการสัมภาษณ์รายคน

## ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณจากกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรคำนวณตามวิธีของ ฮอร์นไดค์ (Thorndike, 1978 cited in Prescott, 1987) ดังนี้

$$N = 50 + 10 k$$

เมื่อ  $N$  คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$k$  คือ จำนวนตัวแปร

$$\text{แทนค่าในสูตร } N = 50 + (10 \times 3) = 80$$

จากสูตรจะเห็นว่าในการวิจัยครั้งนี้จะต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 80 ราย เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนของข้อมูลและเพิ่มความน่าเชื่อถือ จึงเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 30 ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่าง 114 ราย

## เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

### ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป

1. แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบและเติมข้อความลงในช่องว่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน สมาชิกในครอบครัวที่ให้ความช่วยเหลือ และดูแล

2. แบบบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยและการรักษา ได้แก่ ระยะเวลาได้รับการผ่าตัด ทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจ ประสิทธิภาพการบีบตัวของกล้ามเนื้อหัวใจ ระดับของสมรรถภาพการทำงานของหัวใจ จำนวนเส้นเลือดที่ทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจ ภาวะแทรกซ้อน ระยะเวลาที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยวิกฤต ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการรักษา สิทธิการรักษา โรคประจำตัวอื่น ๆ

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์การรับรู้สมรรถนะแห่งตน (Perception of functional ability scale, PFAS) สร้างขึ้นโดยนาคาอากาวา-โคแกน (Nakagawa-Kogan, 1996) ปรับปรุงโดยพรสวรรค์ เชื้อเจ็ดตน ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน จำนวนดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content validity index: CVI) ซึ่งได้ค่าความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .81 สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .96 มี 23 ข้อคำถาม โดยจัดเป็น 5 หมวด ได้แก่ กิจกรรมประจำวัน ส่วนบุคคล 5 ข้อ กิจกรรมในบ้าน 5 ข้อ กิจกรรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ 4 ข้อ กิจกรรมความสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม 5 ข้อ และกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ 4 ข้อ มีการวัดระดับ

คะแนนเป็น Visual analogue scale ซึ่งมีลักษณะเป็นเส้นตรงแนวนอนที่มีความยาว 10 เซนติเมตร บนเส้นตรงจะกำหนดความมั่นใจในความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันด้วยตนเอง ปลายด้านซ้ายสุดของเส้นตรงแทนคะแนน 0 คะแนนซึ่งมีความหมายว่าไม่มีความมั่นใจในการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ เลย ปลายด้านขวาสุดของเส้นตรงแทนคะแนน 10 ซึ่งมีความหมายว่ามีความมั่นใจในปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ มากที่สุด ผู้ป่วยจะเป็นผู้ประเมินความมั่นใจในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันด้วยตนเองแล้วเขียนเครื่องหมายทับลงบนเส้นตรงให้ตรงกับความมั่นใจในความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ

คำนวณคะแนนโดย รวมคะแนนในแต่ละข้อของแบบสัมภาษณ์การรับรู้สมรรถนะแห่งตน คะแนนที่เป็นไปได้ มีค่าคะแนนตั้งแต่ 0-23 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

0.0-3.9 คะแนน หมายถึง ความมั่นใจ อยู่ในระดับน้อย

4.0-6.9 คะแนน หมายถึง ความมั่นใจ อยู่ในระดับปานกลาง

7.0-10.0 คะแนน หมายถึง ความมั่นใจ อยู่ในระดับสูง

**ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ความสามารถในการทำหน้าที่ทางด้านร่างกาย** สร้างขึ้นโดยพรสวรรค์ เชื้อเจ็ดตน ซึ่งดัดแปลงจากแบบสัมภาษณ์การรับรู้สมรรถนะแห่งตน (Perception of functional ability scale, PFAS) ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน คำนวณดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content validity index: CVI) ซึ่งได้ค่าความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .81 สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .96 มี 23 ข้อคำถาม โดยจัดเป็น 5 หมวด ได้แก่ กิจวัตรประจำวันส่วนบุคคล 5 ข้อ กิจกรรมในบ้าน 5 ข้อ กิจกรรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ 4 ข้อ กิจกรรมความสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม 5 ข้อ และกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ 4 ข้อ มีการวัดระดับคะแนนเป็น Visual analogue scale ซึ่งมีลักษณะเป็นเส้นตรงแนวนอนที่มีความยาว 10 เซนติเมตร บนเส้นตรงจะกำหนดการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันด้วยตนเอง ปลายด้านซ้ายสุดของเส้นตรงแทนคะแนน 0 คะแนนซึ่งมีความหมายว่าปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยตนเองไม่ได้เลย ปลายด้านขวาสุดของเส้นตรงแทนคะแนน 10 ซึ่งมีความหมายว่าปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ได้ด้วยตนเองอย่างเต็มที่ ผู้ป่วยจะเป็นผู้ประเมินระดับการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันนั้นด้วยตนเอง แล้วเขียนเครื่องหมายทับลงบนเส้นตรงให้ตรงกับระดับการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันที่ได้จริงในขณะนั้น หากกิจกรรมนั้น ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกิจวัตรประจำวัน ให้เขียนเครื่องหมายทับลงบนเส้นตรงด้านขวามือสุด แบบสัมภาษณ์ความสามารถในการทำหน้าที่ทางด้านร่างกาย

คำนวณคะแนนโดย รวมคะแนนในแต่ละข้อของแบบสัมภาษณ์ความสามารถในการทำหน้าที่ทางด้านร่างกาย คะแนนที่เป็นไปได้ มีค่าคะแนนตั้งแต่ 0-23 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

0.0-3.9 คะแนน หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรม อยู่ในระดับน้อย

4.0-6.9 คะแนน หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรม อยู่ในระดับปานกลาง

7.0-10.0 คะแนน หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรม อยู่ในระดับสูง

#### ส่วนที่ 4 แบบสัมภาษณ์การสนับสนุนทางสังคม เป็นแบบสัมภาษณ์การสนับสนุน

ทางสังคมของ พรเพ็ญ ภัทรากกร (2550) ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน คำนวณดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content validity index: CVI) ซึ่งได้ค่าความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .96 นำไปใช้กับผู้สูงอายุโรคเรื้อรัง จำนวน 30 ราย ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .93 มีองค์ประกอบ 4 ด้าน รวม 23 ข้อ ประกอบด้วย การได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ 6 ข้อ การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร 8 ข้อ การสนับสนุนด้านทรัพยากร 6 ข้อ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมินเปรียบเทียบ 3 ข้อ ลักษณะของคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และ ไม่มี

คำนวณคะแนนโดย รวมคะแนนในแต่ละข้อของแบบสัมภาษณ์การสนับสนุนทางสังคม คะแนนที่เป็นไปได้ มีค่าคะแนนตั้งแต่ 0-23 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มาก ให้ 3 คะแนน หมายถึง รับรู้ว่าการสนับสนุนทางสังคมมาก

ปานกลาง ให้ 2 คะแนน หมายถึง รับรู้ว่าการสนับสนุนทางสังคมปานกลาง

น้อย ให้ 1 คะแนน หมายถึง รับรู้ว่าการสนับสนุนทางสังคมน้อย

ไม่มี ให้ 0 คะแนน หมายถึง รับรู้ที่ไม่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมเลย

#### ส่วนที่ 5 แบบสัมภาษณ์ภาวะซึมเศร้า เป็นแบบสัมภาษณ์ภาวะซึมเศร้าของ นันทิกา

ทวิชาติ และคณะ (2531) เป็นแบบเลือกตอบประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ ออกแบบมาเพื่อประเมินภาวะซึมเศร้าครอบคลุมอาการเจ็บป่วยทั้งหมด (Zung, 2001) มีจำนวน 20 ข้อ ผู้ป่วยสามารถตอบแบบสัมภาษณ์เองได้ โดยมีคำถามเชิงลบในทิศทางตรงข้ามกับภาวะซึมเศร้าข้อ 2, 5, 6, 11, 12, 14, 16, 17, 18 และ 20 ส่วนข้อ 1, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 13, 15 และ 19 เป็นข้อคำถามเชิงบวก มีทิศทางเดียวกับภาวะซึมเศร้า ให้คะแนนเป็นแบบเลือกตอบ 4 ข้อ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.76 (Lacovides, 2003) ได้มีการนำไปใช้ในกว่า 30 ประเทศยังไม่มีปัญหาเรื่องการใช้แบบสัมภาษณ์ข้ามวัฒนธรรมและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยครั้งนี้ สำหรับในประเทศไทยได้มีการนำไปทดลองใช้กับผู้ป่วยมะเร็งได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.89 (สมทรง เพ็งสุวรรณ, 2528) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

|                             | ข้อความเชิงบวก | ข้อความเชิงลบ |
|-----------------------------|----------------|---------------|
| ไม่เป็นเลยหรือเป็นน้อยครั้ง | 1              | 4 คะแนน       |
| เป็นบางเวลาหรือเป็นบางครั้ง | 2              | 3 คะแนน       |
| เป็นค่อนข้างบ่อย            | 3              | 2 คะแนน       |
| เป็นเกือบตลอดเวลา           | 4              | 1 คะแนน       |

คำนวณคะแนน โดยนำคะแนนทุกข้อมารวมกันคะแนนต่ำที่สุด 20 คะแนน คะแนนสูงสุดที่ 80 คะแนนต้องนำมาแปลงเป็นคะแนนเต็ม 100 เพื่อจัดระดับการประเมินค่าทางคลินิกของภาวะซึมเศร้าดังนี้ (Zung, 2001)

$$\text{SDS (Self-Rating Depression Scale) Index} = \text{Score} \times 1.25$$

เมื่อ SDS Index คือ Self-Rating Depression Scale Index

Score คือ คะแนนดิบที่ประเมินได้

การประเมินค่าทางคลินิก

ต่ำกว่า 49 ไม่มีภาวะซึมเศร้า

50-59 มีภาวะซึมเศร้าน้อยที่สุดถึงระดับน้อย

60-69 มีภาวะซึมเศร้าปานกลางถึงค่อนข้างมาก

70 ขึ้นไป มีภาวะซึมเศร้าระดับรุนแรง

### การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

#### 1. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content validity)

แบบสัมภาษณ์การรับรู้สมรรถนะแห่งตน แบบสัมภาษณ์ความสามารถในการทำหน้าที่ทางด้านร่างกาย แบบสัมภาษณ์การสนับสนุนทางสังคม แบบสัมภาษณ์ภาวะซึมเศร้า เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีความเป็นสากล ได้รับความนิยมแพร่หลายมาก ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหามาแล้วและมีคุณภาพดี (CVI > .80) (Polit & Hungler, 1999) ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

#### 2. การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์การรับรู้สมรรถนะแห่งตน แบบสัมภาษณ์ความสามารถในการทำหน้าที่ทางด้านร่างกาย แบบสัมภาษณ์การสนับสนุนทางสังคม แบบสัมภาษณ์ภาวะซึมเศร้า โดยนำไปทดลองใช้กับผู้ป่วยผ่าตัดทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ที่โรงพยาบาลราชวิถี และคำนวณหาค่าความสอดคล้องภายใน (Internal consistency reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของครอนบาค (Cronbach' alpha

coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์การรับรู้สมรรถนะแห่งตนเท่ากับ .91 แบบสัมภาษณ์ความสามารถในการทำหน้าที่ทางด้านร่างกายเท่ากับ .87 แบบสัมภาษณ์การสนับสนุนทางสังคม .82 และแบบสัมภาษณ์ภาวะซึมเศร้าเท่ากับ .81

### การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ผู้วิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างโดยเสนอโครงการวิจัยต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และคณะกรรมการจริยธรรมโรงพยาบาลราชวิถี ก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูล นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาแก่กลุ่มตัวอย่างตามแนวทางจริยธรรมสากล โดยมีหลักการดังนี้

1. การเคารพสิทธิของกลุ่มตัวอย่าง คือกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ด้วยความสมัครใจ โดยได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัยเป็นอย่างดีแล้ว และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สามารถปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ได้ ถ้ามีความรู้สึกลำบากใจ หรือคับข้องใจในการตอบแบบสัมภาษณ์ และการปฏิเสธนั้นจะไม่มีผลต่อการตรวจรักษาหรือไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งสิ้น ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม
2. การรักษาความลับ ในการวิจัยครั้งนี้ไม่มีการเปิดเผยชื่อผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ข้อมูลได้จากการตอบแบบสัมภาษณ์ถือเป็นความลับ และจะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม จะไม่มีการเปิดเผยหรือพิจารณาคำตอบเป็นรายบุคคล
3. ความยุติธรรมและความซื่อสัตย์ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลตามความเป็นจริงทุกประการ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมวิจัยก่อนตอบแบบสัมภาษณ์ และเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ พร้อมทั้งอธิบาย โดยการแจ้งผ่านผู้บังคับบัญชาและชี้แจงรายละเอียดไว้ให้อ่านก่อนตอบแบบสัมภาษณ์ทุกฉบับ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทราบก่อนว่า การวิจัยครั้งนี้จะไม่เปิดเผยชื่อของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ และผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สามารถอนุญาตได้ทั้งอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ให้ลงลายมือชื่อไว้
4. ในระหว่างการศึกษาผู้ตอบแบบสัมภาษณ์สามารถออกจากกรวิจัยได้ทุกเมื่อ และการออกจากกรวิจัยนี้ จะไม่มีผลต่อการตรวจรักษา หรือไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งสิ้น ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

## ขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชวิถี เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขออนุญาตดำเนินการศึกษา
2. หลังจากได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของโรงพยาบาลราชวิถีแล้ว ผู้วิจัยพบหัวหน้าแผนกผู้ป่วยนอก คลินิกศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก เพื่อชี้แจงรายละเอียดของการศึกษา และขอความร่วมมือในการศึกษา
3. ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด จากแฟ้มประวัติ จากนั้นผู้วิจัยพบผู้ป่วยเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการศึกษาโดยยึดตามหลักการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง
4. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลจากการสัมภาษณ์และศึกษาจากแฟ้มประวัติ สัมภาษณ์ผู้ป่วยด้วยแบบสัมภาษณ์การรับรู้สมรรถนะแห่งตน แบบสัมภาษณ์ความสามารถในการทำหน้าที่ทางด้านร่างกาย แบบสัมภาษณ์การสนับสนุนทางสังคม และแบบสัมภาษณ์ภาวะซึมเศร้า และเกิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างซักถามสิ่งที่ไม่เข้าใจ ใช้เวลาในการสัมภาษณ์นานประมาณ 20 นาที ขณะสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยประเมินอาการของกลุ่มตัวอย่าง ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีอาการเหนื่อย เหงื่อออก เจ็บหน้าอก จะยุติการสัมภาษณ์ทันที และให้กลุ่มตัวอย่างได้พัก ถ้าไม่ดีขึ้นแจ้งเจ้าหน้าที่ประจำห้องตรวจเพื่อช่วยเหลือต่อไป ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างถึงคิวเข้ารับการตรวจขณะกำลังสัมภาษณ์ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างเข้ารับการตรวจก่อน และขอความร่วมมือให้ช่วยตอบแบบสัมภาษณ์ ให้เสร็จสมบูรณ์หลังจากได้รับการตรวจเรียบร้อยแล้ว
5. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

## การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ระดับการสนับสนุนทางสังคม ระดับภาวะซึมเศร้า ด้วยการแจกแจงความถี่ คำนวณค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการรับรู้สมรรถนะแห่งตน และคะแนนความสามารถในการทำหน้าที่ทางด้านร่างกายของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจ

3. หาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการรับรู้สมรรถนะแห่งตน คะแนนการสนับสนุนทางสังคม คะแนนภาวะซึมเศร้าและคะแนนความสามารถในการทำหน้าที่ทางด้านร่างกายของผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

มหาวิทยาลัยบูรพา  
Burapha University